

و ملائکه فراسم آوردن مرغی از غیر ای کبھی که برگشت
قدش از فراسم آوردن کلونکی ذات و صفات **دشمن**
ای است نور صفات تا پاک کننده بودن ز صرا در کس
و یا من بعد من بالخطه بعد در شدن ملاحظه
بخط کوش زاده شدن مگر چشم که جانب کوش است بخوبی
نگرستیم عیون جمع عین اما العاطش تر کاست و اینجا
چشم مراد است بغیر ای کبھی که درست از آنکه بگوشه چشم در
نگاه توان کر **تسمیه** نسبت نزد به صحت و ریت
مختلفت در آن فوال مختلفه مقول سلف خلف یعنی
براست که مشاهده جمال افعال آنکه لذات شسته باشد آینه
این چشمه آینه ریت و آن نور صید المیال پس با صبر
خواهر و دست تو سل در ظاهر آنکه کرمه قریب کان بجز بقا
ریت فلیقین عمل صا کجا و لا شیکت بعباده ریت آخدا
آینه استوار بکنند و فرقه از آن تحقیق کفنی است محسوس صبر

العیون

لازم

خطیق منع ز غاوشان بجای صفا هفت شاکر کیه لا مدکره
الانظار و مومند کربک الا انصار می نهایت و لغا و رتبه را
لغا در صفا است بده در بخش با صبر تا اول می نماید **کبکیر**
عین آنست که متعلق نور با صبر چشم غصه است و سبب
ترک عینا در بساطت بری پس نور متعلق آن تا نسبت
تمام ندانند بکشد با و بعلق الت بیام تیرد و بر کاه ص
صین از ادراک بساط عین باشد تا اوله اطلاق صبر
و عرض نمره باشد و به از آن هزار و نسیل قدم در دنیا
و جوبت قدم نهند جس کبکیر از ادراک آن تا کلمه است **تأ**
ای زنی و صیل صیدیل آورده بهر شسته اصیل اصل را که کرده
مکن بود که چشم مکن پیشه روی که بود نور و جو کبکیر
و قریب من حواطر العیون قریب نزدیک شدن و
خواطر جمع خاطر بغیر از شیه و طرکان بزود و تسمیه کردن
در خصوص علم نیز موصوع بکیرده و غیر نیز در کسیت بجم خاطر تا